

Sygn. akt VI S 8/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass Kloc**

Sędziowie **SO Barbara Frankowska**

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. G. K.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **Z. w S.**

z udziałem: **Skarbu Państwa - P.**

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym SR w w Tarnobrzegu o sygn. akt V1GUo 3/14 (obecnie V GUp 5/12) bez nieuzasadnionej zwłoki

postanawia: oddalić skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 czerwca 2014 r. uzupełnionym pismem z dnia 25 lipca 2014 i z dnia 4 sierpnia 2014r. Z. w S., reprezentowany przez Prezesa Zarządu W. W. (1), wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, oznaczonego jako sygn. V GNc 915/13 oraz V GN0 3/14, w uzasadnieniu skargi podnosząc w głównej mierze zarzuty odnoszące się do postępowania w przedmiocie wyłączenia maszyny należącej do Skarżącego z masy upadłości (...) Spółka jawna w upadłości likwidacyjnej wywodząc, że postępowanie w tym zakresie jest celowo przeciągane.

Niniejsza skarga została przedłożona Sądowi Okręgowemu w dniu 23 lipca 2014r.

Ponieważ Skarżący w swych pismach powołał dwa postępowania, a mianowicie prowadzone pod sygn. akt V GNC 915/13 oraz V GN0 3/14 został on wezwany do jednoznacznego wskazania jakiej sprawy z podaniem Sądu oraz sygnatury akt skarga dotyczy.

W ustosunkowaniu się do powyższego pismem z dnia 16 sierpnia 2014 r. (k. 18-19 wpływ do Sądu 21 sierpnia 2014r.) Skarżący podał, że skarga dotyczy sprawy o sygn. V GNc 915/13 oraz V GUo 3/14.

Po przeprowadzeniu analizy nadesłanych akt w/w spraw, postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy sprawę ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu pod sygn. akt VI GUo 3/14 (obecnie V GUp 5/12) wyłączył do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia – VI S 8/14.

P.w. ustosunkowaniu się do zarzutów skargi w zakresie postępowania o sygn. akt V1 GUo 3/14 (obecnie V GUp 5/12) wniósł o jej oddalenie. Podniósł, że przedmiotowa skarga jest bezpodstawna i nie znajduje uzasadnienia na tle uregulowań prawnych wynikających z ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Odnosząc się do zarzutów skargi stwierdził, że wskazane przez skarżącego argumenty jako podstawy mające świadczyć o przyjęciu zasadności skargi, w istocie miały charakter wrywkowy i nie relacjonowały całokształtu okoliczności zaistniałych w postępowaniu sygn. V 1 GUp 5/12. Samo już zestawienie chronologiczne poszczególnych czynności procesowych dowodzi, że nie może być mowy o jakimkolwiek nieuzasadnionym przedłużeniu postępowania lub wręcz celowej zwłoce w rozpoznaniu jego wniosku (a właściwie kilku następujących po sobie wniosków). Naprowadził, że sprawa wyłączenia spornego urządzenia - gilotyny hydraulicznej do cięcia blach z masy upadłości (o wydanie świadczenia wzajemnego uzyskanego ze sprzedaży wskazanego urządzenia) zapoczątkowana została wnioskiem W. W. (1) złożonym do akt postępowania upadłościowego, sygn. V 1 GUp 5/12, i pod taką też sygnaturą była prowadzona. Następnie P.w. swym piśmie opisał szczegółowo jakie i w jakich datach były podejmowane czynności w sprawie wywodząc, że nie może być mowy, aby w toku rozpoznania wniosku skarżącego nastąpiła choćby minimalna przewlekłość. Ponowienie procedury rozpatrywania wniosku o wyłączenie z masy upadłości spowodowane było uchybieniem po stronie skarżącego w zakresie określenia podmiotu żądającego wyłączenia. Zdaniem uczestnika wszelkie istniejące z punktu widzenia skarżącego wątpliwości co do czasowej rozciągłości postępowania miały swoje wytłumaczenie i uzasadnienie zarówno w istniejącej procedurze sporządzania pism procesowych, procedurze obiegu dokumentów, jak i realizowaniu swoich uprawnień przez zainteresowanego w formie wyrażania pisemnego stanowiska.

Kilku-, kilkunastodniowe odstępy czasowe, które można zarejestrować pomiędzy poszczególnymi czynnościami Sądu, sędziego komisarza lub urzędników sądowych, wynikały także z pracy nad pozostałymi sprawami pozostającymi w referacie danego sędziego lub urzędnika. Poza tym podniósł, że skarżący w żaden sposób nie wykazał, aby żądana przez niego kwota w jakikolwiek sposób odpowiada poczuciu krzywdy, jakiej miał doznać na skutek rzekomej przewlekłości. Tymczasem jest to kwota znacząca, zwłaszcza w porównaniu z wysokością dochodzonego przez niego roszczenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r.

o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004 r., nr 179, poz. 1843, z późn. zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że

w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 w/w ustawy).

Ocena, czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie zarówno analizy charakteru dokonywanych czynności, jak i stanu faktycznego sprawy. Jeśli ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności, czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecznictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach. Prawidłowość czynności postępowania to nie tylko poprawność podejmowanych czynności, ale także sprawność ich dokonywania. Ocena

przewlekłości postępowania musi być zatem dokonywana w relacji do czasu trwania całego postępowania, przy czym sama długość postępowania nie przesądza jeszcze o tym, iż jest ono przewlekłe. Konieczne jest tym samym wskazanie na konkretne długotrwałe i nieuzasadnione zaniechanie sądu, względnie na dokonywanie czynności w sposób nieefektywny albo na działania, które jedynie pozorują podejmowania czynności w sprawie. Przewlekłość postępowania jest przy tym pojęciem względnym, względność ta zaś oznacza, że w każdym przypadku odnoszone być musi do realiów konkretnej sprawy. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., III SPP 14/11, LEX nr 1095951; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 września 2012 r., I S 83/12, LEX nr 1217714; komentarz do art. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. [w:] Górecki Piotr, Stachowiak Stanisław, Wiliński Paweł. Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz. Oficyna, 2010).

Ponadto ustalenie zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, a jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur. (tak też Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r., II FPP 15/13, LEX nr 1394842).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że postanowieniem z dnia 10 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowa i Naprawcza ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika (...) Spółka jawna w S. oraz wyznaczył sędziego – komisarza w osobie SSR M. oraz wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie A. K..

W ramach toczącego się postępowania upadłościowego został sporządzony operat szacunkowy składników majątkowych upadłego, o którym to fakcie oraz możliwości wnoszenia zarzutów zamieszczono ogłoszenie na tablicy w budynku Sądu oraz w dzienniku N. z dnia 28 lutego 2013 r. (k. 76, 77).

W dniu 19 lipca 2013 r. W. W. (1) jako Prezes Zarządu Zakładu Zespołów (...) Sp. z o.o. w S. wniósł do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu pismo zatytułowane „Skarga na czynności syndyka masy upadłości ...” (k. 119-121). W piśmie tym zarzucał, że syndyk bezprawnie przejął i sprzedał gilotynę hydrauliczną do cięcia blach stanowiącą własność w/w spółki. W powyższej dacie zarządzono, aby przesłać syndykowi odpis pisma z prośbą o ustosunkowanie się do jego treści. Syndyk masy upadłości w dniu 2 sierpnia 2013 r. złożył odpowiedź na powyższe pismo (k. 129-130), w którym ustosunkował się do jego treści m.in. wskazując, że w chwili dokonywania spisu inwentarza oraz w dniu 16 lipca 2013 r. nikt nie zgłaszał swoich praw do przedmiotowej maszyny, i została ona ujęta jako składnik majątku upadłego. Zarządzeniem z dnia 16 sierpnia 2013 r. SSRM. polecił poinformować W. W. (1), że gilotyna hydrauliczna do cięcia blach została ujęta przez syndyka w spisie inwentarza, a następnie sprzedana. Jednocześnie pouczył go, że jeżeli rości sobie prawa do opisanej wyżej maszyny winien złożyć wniosek w trybie art. 70 i nast. prawa upadłościowego i naprawczego (k. 131, 132). Omyłkowo powyższą korespondencję wysłano na adres (...) Sp. z o.o. w S.. Korespondencja została zwrócona adresatowi. Zarządzeniem z dnia 22 października 2013 r. zarządzono doręczenie korespondencji prawidłowo W. W. (1) (k. 132, 155), co też nastąpiło w dniu 24 października 2013 r. (k. 133). W dniu 19 listopada 2013 r. (data prezentaty) wpłynął do Sądu Rejonowego wniosek W. W. (1) o wydanie z masy upadłości (...) K. D. sp.j. w upadłości likwidacyjnej w S. ceny uzyskanej ze sprzedaży w kwocie 16.464 zł (k. 166). Następnie zarządzeniem sędziego-komisarza z dnia 20 listopada 2013 r. wezwał do uzupełnienia braków formalnych powyższego wniosku (k. 168). Powyższe wezwanie zostało doręczone W. W. (1) w dniu 26 listopada 2013 r. (k. 170). W odpowiedzi na powyższe w dniu 29 listopada 2013 r. wpłynęło pismo wnioskodawcy z uzupełnieniem braków formalnych wniosku (k. 174-177). W dniu 2 grudnia 2013 r. sędzia-komisarz zarządził doręczenie odpisu wniosku syndykowi i upadłemu celem złożenia przez nich oświadczeń w trybie art. 73 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego (k. 179-182), co też uczynili składając pisma w dniu 18 grudnia 2013 r. (k. 186) i 24 grudnia 2013 r. (k. 187). Oświadczenie upadłego było jednak dotknięte brakami formalnymi (brak podpisu), wobec czego w dniu 8 stycznia 2014 r. sędzia-komisarz wezwał go

do uzupełnienia tego braku (k. 189). Zakreślony termin upływał w dniu 25 stycznia 2014 r. Wobec bezskutecznego upływu terminu w dniu 6 lutego 2014 r. sędzia-komisarz zarządził zwrot pisma upadłego (k. 203).

W dniu 16 stycznia 2014 r. wpłynęło pismo W. W. (1) – Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. (k. 192), na które w dniu następnym sędzia - komisarz odpowiedział wydając w tym zakresie zarządzenie, udzielając skarżącemu szczegółowych informacji o dotychczasowym przebiegu rozpoznania jego wniosku i o tym, że po uzupełnieniu braków pisma upadłego wnioski zostaną niezwłocznie rozpoznane. Wspomniane pismo skarżący otrzymał w dniu 27.01.2014r.(k-194).

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2014r. wniosek o wydanie świadczenia wzajemnego uzyskanego ze sprzedaży gilotyny został oddalony (k. 205)

W dniu 21 lutego 2014 r. wpłynął kolejny wniosek W. W. (1) o wydanie uzyskanej ze sprzedaży ceny w kwocie 16.464 zł (k. 221-237). Został on odrzucony postanowieniem z dnia 26 lutego 2014 r. (k. 232) jako niedopuszczalny.

W dniu 7 marca 2014 r. do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wpłynął pozew o wyłączenie z masy upadłości (...) Spółka jawna przedmiotowego urzędnika oraz o wydanie ceny jej sprzedaży (k. 277-278), przy czym jako stroną powodową określono: W. W. (2)Z.. Sprawę tę zarejestrowano pod sygnaturą V 1 GUo 3/14 (k. 276).

Wobec powyższego oznaczenia strony zarządzeniem z dnia 11 marca 2014 r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez sprecyzowanie czy powodem jest W. W. (1) jako osoba fizyczna czy (...) sp z o.o. (k. 291), co uczynił pismem z dnia 18 marca 2014 r. (k. 294)- wskazując (...) sp z o.o. Wobec niniejszego zarządzeniem z dnia 24 marca 2014 r. oznaczony ostatecznie jako powód Z.w S. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych w zakresie wykazania upoważnienia do reprezentacji (k. 297). Odpowiedź skarżącego na powyższe wezwanie wpłynęła do Sądu Rejonowego w dniu 7 maja 2014 r. (k. 299).

Postanowieniem z dnia 13 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowa przekazał sprawę do rozpoznania sędziemu - komisarzowi masy upadłości w postępowaniu upadłościowym (...). (...) Spółka jawna (k. 307). W uzasadnieniu niniejszego wskazał, iż postępowanie w przedmiocie wyłączenia z masy upadłości jest dwuetapowe - wniosek o wyłączenie rozpoznawany jest przez sędziego komisarza, a w przypadku jego oddalenia wnioskodawca ma możliwość wytoczenia przeciwko syndykowi powództwa. Ponieważ w toku dotychczasowego postępowania spółka (...) wniosku o wyłączenie z masy nie składała (składał go wyłącznie W. W. (1) jako osoba fizyczna) niniejszy pozew podlegał przekazaniu do Sędziego Komisarza. Po przekazaniu sprawy sędzia-komisarz zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2014 r. zarządził doręczenie odpisu wniosku syndykowi i upadłemu celem złożenia przez nich oświadczeń w trybie art. 73 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego (k. 310). Odpowiedź syndyka wpłynęła do Sądu w dniu 25 czerwca 2014 r. (k. 328).

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2014 r. Sędzia Komisarz -Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowa –orzekł zgodnie z żądaniem wyłączając z masy upadłości (...) K. D. sp.j. w S. świadczenie wzajemne w kwocie 16.464 zł uzyskane ze sprzedaży spornej gilotyny do metalu (k. 343-344). Postanowienie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 5 sierpnia 2014 r. (k. 344).

W dniu 8 sierpnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. w S. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności w/w postanowieniu (k. 356) ponieważ akta sprawy znajdowały się w tym czasie w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie Sąd Rejonowy, po konsultacji telefonicznej, zwrócił się o udostępnienie tych akt w dniu 13 sierpnia 2014r. po ich udostępnieniu, Sąd nadał klauzulę w tym samym dniu (k- 356).

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotową skargę uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy, w kontekście treści powołanych wyżej przepisów oraz poglądów doktryny i orzecznictwa Sądów, brak jest podstaw do przyjęcia, aby Sąd Rejonowy dopuścił się przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. akt V 1 GUp 5/12 (V 1 GUo 35/14).

Z analizy poszczególnych czynności podjętych w toku postępowania w okresie od dnia wpływu pierwszego wniosku do chwili obecnej wynika, że czas ich podejmowania i wykonania nie przekraczał przeciętnej długości terminów w podobnych sprawach, a wręcz dokonywane one były niezwłocznie, większość w zasadzie w ciągu od kilku do kilkunastu dni. W skardze w zakresie powyższego okresu zresztą nie sformułowano w istocie żadnych konkretnych zarzutów, co do przewlekłości postępowania poza ogólnym stwierdzeniem o przeciąganiu procesu i wybiórczym wskazaniu na wydane w sprawie orzeczenia.

Wprawdzie od chwili złożenia pierwszych wniosków o wyłączenie z masy upadłości (...) K. D. sp.j. w S. świadczenia wzajemnego w kwocie 16.464 zł do chwili wydania orzeczenia z dnia 11 lipca 2014 r. upłynęło około roku, spowodowane to było jednak koniecznością podejmowania czynności procesowych wynikających z pierwotnie błędnego oznaczenia wnioskodawcy (określonego jako osoba fizyczna nie zaś spółka) , braków formalnych pism skarżącego, jak również konieczności zajęcia stanowiska przez syndyka i upadłego, a także podjęcia innych koniecznych czynności procesowych przewidzianych przepisami. Chronologia – zestawienie datowe podejmowania poszczególnych czynności wskazuje , iż podejmowane one były bez zwłoki, nie obejmując czynności zbędnych , pozorujących. Odnoście zaś wydania tytułu wykonawczego z uchybieniem tygodniowego terminu instrukcyjnego to należy zauważyć, że wynikało to przyczyn obiektywnych i związane było z brakiem akt w Sądzie Rejonowym, które zostały przesłane do Sądu Okręgowego celem rozpoznania niniejszej skargi na przewlekłość postępowania. Po udostępnieniu tych akt tytułu wykonawczy został niezwłocznie wydany wierzycielowi.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie nie sposób dopatrzeć się w działaniach Sądu Rejonowego przewlekłości postępowania, skoro czas podejmowania i wykonania wszystkich czynności w sprawie nie przekraczał przeciętnej długości terminów w podobnych sprawach. W konsekwencji - na mocy powołanych wyżej przepisów oraz art. 12 ust. 1 w/w ustawy – Sąd Okręgowy skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w całości oddalił.